

LA MISA DEL CURA DE Benás

Marta Cerrillo, Iker Fariña,
Izan Fernández, Nerea Latorre,
Ainielle Martínez, Bárbara Noguero,
María del Mar Ontaneda, Marcos Plaza

"La misa del cura de Benás" ye una leyenda de la tradisión Popular, repllegada per Rafael Andolz al suyo llibre *Leyendas del Pirineo*.

La leyenda ha seu tradusida al aragonés benasqués (patués) per Sara Ballarín y Carmeta Castán y se ha treballau a les cllases de patués isto curso 2017-2018 a Benás.

La Mainada que ha partisipau a isto proyecto dan la cordinación de Sara Ballarín son:

IKER FARIÑA	4º de Primaria
AINIELLE MARTÍNEZ	4º de Primaria
BÁRBARA NOGUERO	4º de Primaria
MARTA CERRILLO	5º de Primaria
IZAN FERNÁNDEZ	5º de Primaria
MARÍA DEL MAR ONTANEDA	5º de Primaria
MARCOS PLAZA	5º de Primaria
NEREA LATORRE	6º de Primaria

**ESCUELA DE BENÁS
C.R.A. "ALTA RIBAGORZA"**

LA MISA DEL CURA DE Benás

Marta Cerrillo, Iker Fariña,
Izan Fernández, Nerea Latorre,
Ainielle Martínez, Bárbara Noguero,
María del Mar Ontaneda, Marcos Plaza

sta istoria ha pasau
de veritat al llugar de
Benás.

Allí vivibe la siña Pilar dan una criada y tres criats. La siña Pilar yere mol resadera y anabe tots els dimenches a misa tanto si pllovebe coma si nevabe.

Un dia van tocar les campanes a les sinc del maitino y la criada le va dir a la siña Pilar:

—Siña Pilar, siña Pilar!!!!
Que han tocau les campanes de la illesia.

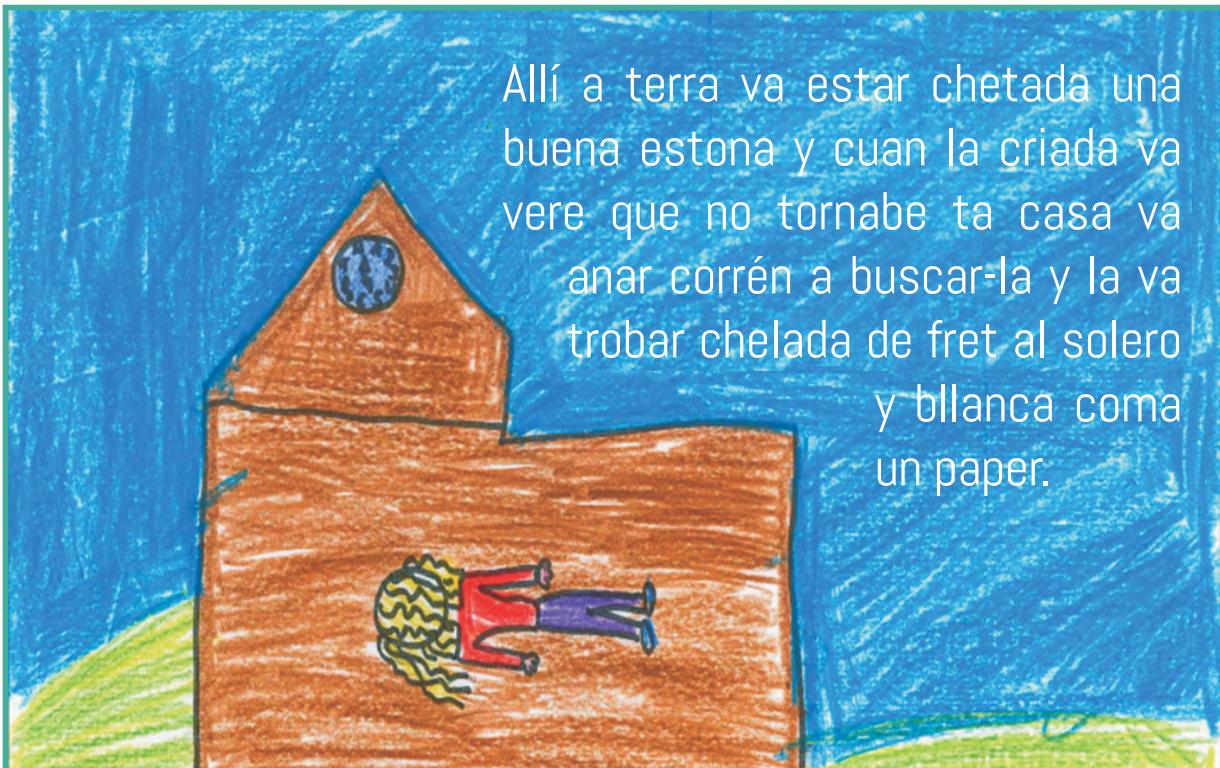
Un dia d'ibert, allá ta chinero, cuan les carreres de Benás yeren plenes de chelo y no se i vedebe ni una gota, perque no i ebe cap de llum enseneda en tot el llugar, la siña Pilar va anar ta misa amparán-se per les parets.

Pero coma per aquells tems la misa se dibe d'esquena ta la chen y en llatín, la siña Pilar va escultar tota la misa y no va trobar rès de raro.

Cuan el capellán se va cherar
ta dir: "dominus vobiscum"
que quere dir: "el siñó siga dan
vusaltros"...

Allí a terra va estar chetada una
buena estona y cuan la criada va
vere que no tornabe ta casa va
anar corrén a buscar-la y la va
trobar chelada de fret al solero
y bllanca coma
un paper.

Va pasar una buena estoneta asta que la siña Pilar se va poder llevantar y cuan le va preguntar qué l'ebé pasau, la siña Pilar no va sobre responre res.

Van marchar ta casa y la suya criada le va preparar una buena tasa de camamila ta vere si se reviscolabe y le va escalfar el llit ta que entrase en calor.

Y per mès tisanes y vabors que le va fer la suya criada de confiansa, la siña Pilar va estar dos dies sinse poder ragonar asta que poc a poc se va anar refén.

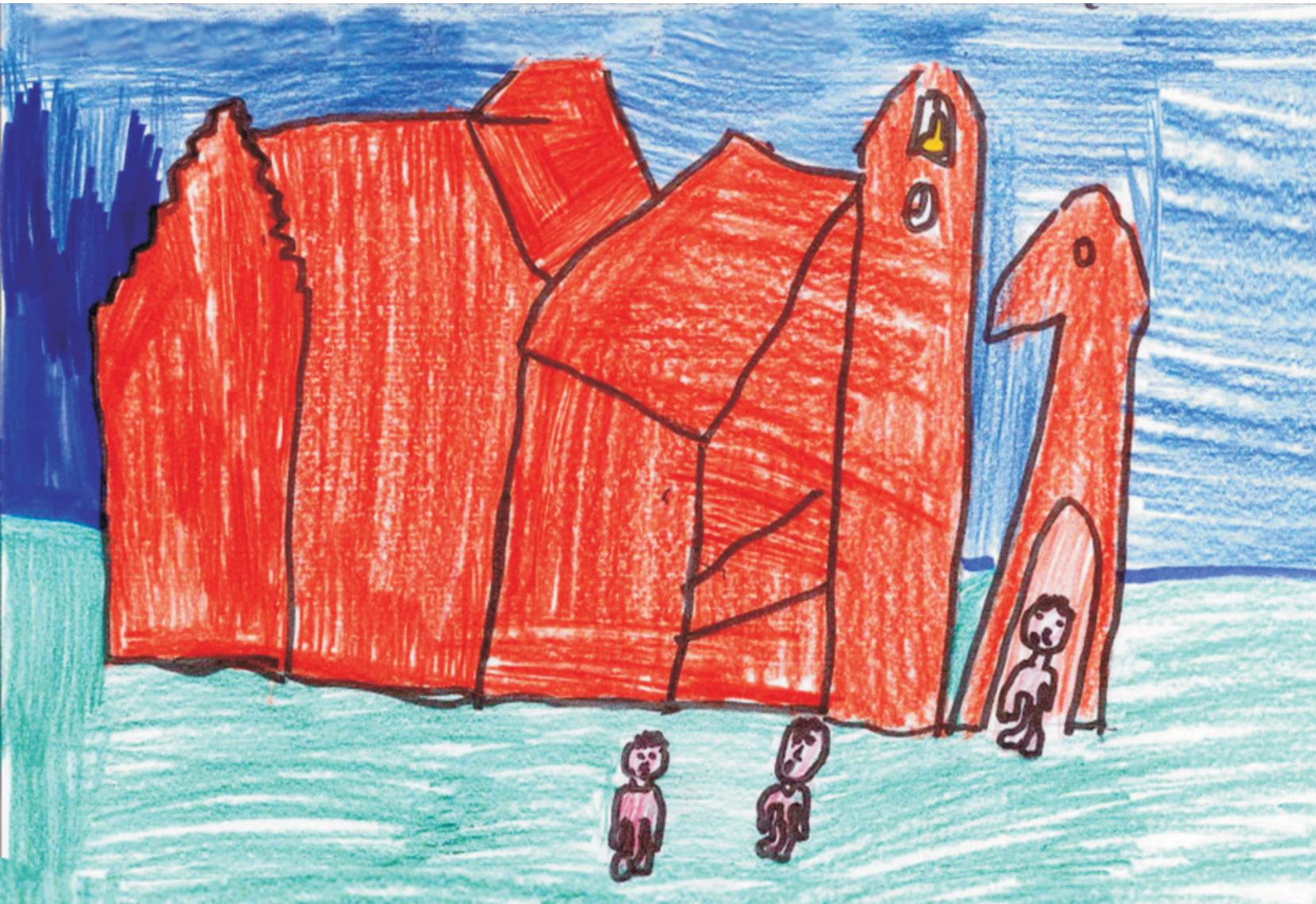
A la vegada va contar que lo que ebe visto no yere un capellán, sino un esqueleto en descomposición.

Al contar-les tot aixó la chen de la casa se van espantar molto y van encomensar a debater ta vere que se poríe fer.

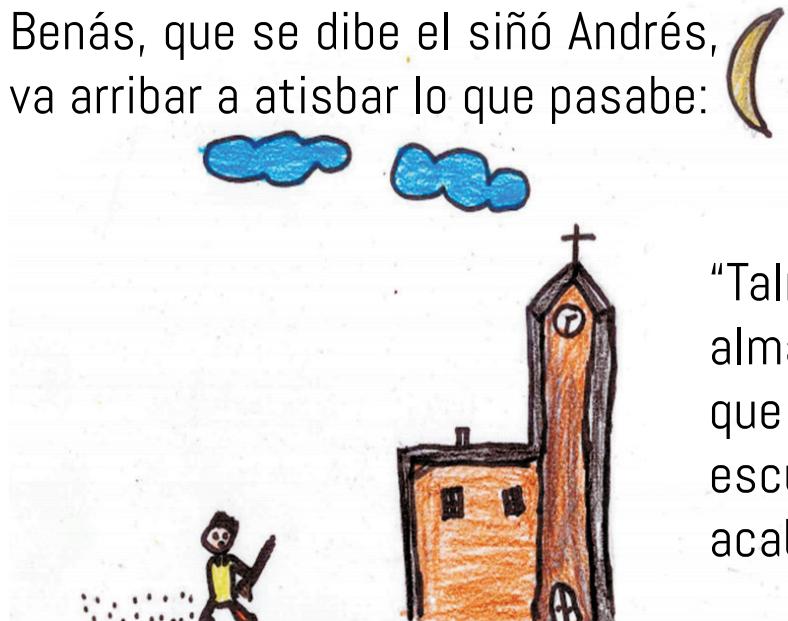

La notisia va correr per les carreres de Benás coma la pòlvora. La chen no s'atrevibe a salre de casa y tots temeben que se tornasen a sentir les campanes de la illesia a les sinc del maitino.

Els criats de la siña Pilar van dir que ells aniríen a la illesia ta concarar-se dan el capellán.
Un día que van tocar les campanes a les sinc del maitino...

Només l'ome mès resador de Benás, que se dibe el siñó Andrés, va arribar a atisbar lo que pasabe:

"Talmente seríe un alma del purgatori que queribe que la escultasen asta que acabase la misa".

El siñó Andrés va aguantar asta que el capellán va agafar els trastes y va encomensar a caminar cara ta la sacristía...

Aquella figura fantasmagòrica se va colar ta dintro y mai mès se'n va sabre rès d'ista aparisió.

ARAGÓN

www.lenguasdearagon.org

